

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 20. December 1924 om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1421).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Finansministeren (N. Neergaard):

Ifølge Bestemmelserne i Lov af 20. December 1924 om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer skulde denne Lov forelægges til Revision i indeværende Samling. Dette er sket, og Folketinget har vedtaget et Lovforslag, der indfører forskellige Ændringer i den gældende Ordning. Den Ændring, som Regeringen maa tillægge størst Betydning af disse, angaar Afgiftens Anvendelse, men inden jeg kommer hertil, skal jeg nævne de mindre Ændringer, som er foretaget.

Der har fra Karosserifabrikationens Side været ført mange Klager over dette Erhvervs meget vanskelige Stilling. Forandringer i Kommunikationsforholdene har medført, at en stor Del af den Virksomhed, som Karosserifabrikanterne tidligere havde, er faldet bort, men saa har de med stor Energi oparbejdet en ny Gren af deres Virksomhed, den nemlig at sætte nye Karosserier paa Automobilchassiser og i det hele taget en betydelig Reparationsvirksomhed. Det er almindelig anerkendt, at Karosserifabrikationen arbejder godt og leverer smukt, solidt og vel udført Arbejde, og man har derfor haft under Overvejelse, om den Lettelse i Omsætningsafgiften for Automobile, som allerede tidligere var tilstaaet, nemlig en Nedsættelse af Afgiften til $\frac{1}{3}$ ved saadanne Hovedreparationer, var for ringe. Dette Synspunkt er godkendt af Regeringen. Regeringen havde foreslaaet $\frac{1}{3}$ forandret til $\frac{1}{5}$, men i Folketinget har man ment det rigtigt at gaa videre til $\frac{1}{10}$, og dette er ogsaa tiltraadt af Finansministeriet. Mange havde ønsket, at denne Omsætningsafgift ved Reparationsarbejder skulde falde helt bort. Det har jeg ikke kunnet gaa ind paa, idet det af Kontrolhensyn var nødvendigt at have en Afgift, hvorimod der ikke var noget principielt til Hinder for en betydelig lavere Afgift end tidligere. Det er altsaa en meget væsentlig Lettelse, der indtræder for Reparations- og Fornyelsesvirksomhed paa dette Omraade, og som indtræder for saavel den danske Karosserifabrikation som for den fabrikmæssige Omdannelse,

der finder Sted f. Eks. i Virksomheder i Frihavnen; men det er naturligvis særlig den danske Karosserivirksomhed, Bestemmelsen kommer til gode.

I § 2 er indført den Ændring, at de Gebyrer, der skal betales Vurderingsnævnene for de foreskrevne Vurderinger, skal falde bort, for saa vidt som de fremdeles udredes af Staten og ikke af de paagældende selv. Tidligere var det saaledes, at efter den almindelige Regel blev den Lempelse, der er givet for Droskekøretøjer ved denne Lov, tilstaaet efter det Antal Drosker, der var ved Lovens Ikrafttræden, men i Praksis er der givet almindelige Lempelser for forskellige Byer, og her foreslaas det, at Lempelsen skal gælde samtlige Køretøjer, hvis Antal er fastsat i en af den paagældende Kommunalbestyrelse godkendt Droskeordning. Da det i Regelen vil betyde, at der kommer flere Drosker, er der altsaa flere, der faar Del i Lettelsen.

Endvidere er der en Lettelse med Hensyn til saadanne Motorkøretøjer, som anvendes til Befordring af Handelsrejsende og til Befordring af deres Vareprøver, men det kræves, at Køretøjerne skal være saaledes indrettede, at de dog i alt væsentligt har Karakteren af Køretøjer, som er bestemt til Varebefordring; de fritages for Afgiften.

Jeg kommer saa til Hovedbestemmelsen, den ændrede Regel om Afgiftens Anvendelse. Da Loven oprindeligt blev gennemført af mig som Finansminister, blev det bestemt, at Udbyttet af Afgiften skulde gaa til ekstraordinær Afbetaling paa Statsgælden. Da saa Valutaloven kom i December 1924 med sin Bestemmelse om, at de 40 Mill. Kr., som var Statskassens Gæld til Nationalbanken i Anledning af Præferenceaktierne i Landmandsbanken, skulde tilbagebetales, blev Automobilomsætningsafgiften regnet med til de Afgifter, som skulde anvendes til Afholdelse af denne Udgift. Det gjaldt imidlertid kun saa længe, som Valutaloven gjaldt. Ved Lovens Udløb i December i Fjor ophørte denne Ordning, saa nu bliver Afgiften ligesom tidligere, hvis der ingen Forandring sker, at anvende til ekstraordinær Afbetaling paa Statsgælden. Hvor udmærket et Formaal det end er at præstere ekstraordinære Afbetalinger paa Statsgælden, og hvor meget man end maa ønske, at dette Formaal paa ny maa kunne tilstræbes i en mere normal Tid, mener Regeringen dog, at i Krisetider er der et Hensyn, der gaar forud for alle andre, og